

De 7 sleutels *krant*

Editie 2004 - 2
St.-Clemensschool
Hoeilaart

Een week vloog voorbij en toch waren onze reporters ter plaatse om alle nieuwtjes over ons totaalspektakel te verslaan. In deze editie praten wij met Maarten Coosemans, de man die het eerste lied zingt en dus het ijs zal breken. Verder kijken wij mee over de schouder van de werkgroep kleding, gaan wij repeteren in Vilvoorde en pinken wij een traan weg tijdens de zangrepetitie van de leerkrachten. Kortom, nieuws heet van de naald!

Eerste volle dag repeteren

Sinds vorige zaterdag is het hek echt van de dam. Voor het eerst werd de volledige musical met de hoofdrolspelers doorgenomen. De dialogen en de liedjes werden besproken en uitgetest en de eerste regieaanwijzingen gaven vorm aan wat al maanden in het hoofd spookte van de projectgroep. Het resultaat is meer dan bevredigend. De kinderen voelen de rollen prima aan en de zangprestaties groeien met de dag. Ook de inhoud komt goed tot zijn recht. Dit betekent natuurlijk niet dat wij er al zijn. Duidelijker spreken en zingen, de teksten perfect van buiten leren en zich de rol meester maken, daar zal de volgende weken veel energie aan besteed worden. Het enthousiasme waarmee iedereen er tegenaan gaat is in ieder geval veelbelovend. Marie-Charlotte Simon (6b) vatte de repetitiedag als volgt samen:

Zaterdag 17 januari 2004. Wij zijn vandaag gaan repeteren in Vilvoorde. Het was een kei coole dag. Toen wij aangekomen waren (na een tijdje rijden) zijn we meteen beginnen oefenen. We werden in twee groepen verdeeld. De eerste groep, van scène 1 tot scène 4, zat bij Jan en meester Marc. Wij oefenden enkele liedjes en alle teksten van de musical.

De tweede groep zat bij meester Koen en daar werden vooral de sololiedjes geoefend.

Terwijl iedereen flink repeteerde, waren juf Sylvie en juf Lut in de keuken eten aan 't maken. En weten jullie wat? Lekker spaghetti bolognaise.

Stilaan begonnen de buikjes te grommen. Wij hadden allemaal reuzenhonger. Het was kei lekker. Proficiat voor de twee kokinnen!!!

Na het eten zijn we gaan wandelen tot aan de Zenne. Dat was niet zover van ons repetitie-lokaal. Daarna hebben wij de hele musical nogmaals doorgenomen. Dat was mega, bangelijk goed.

Ondertussen vloog de tijd voorbij en was het tijd om naar huis te gaan, maar niet voor we een paar liedjes zongen. Meester Koen gaf een memorabele solo.

En ja, ook aan dit mooie liedje kwam een einde. Toen wij wilden vertrekken startte de auto van juffrouw Sylvie niet. Met de startkabels van meester Marc werd dat probleem snel opgelost. Daarna gingen wij eindelijk (spijtig) naar huis. Het was een kei leuke dag!

Repeteren in Vilvoorde: de scène over volharding met "coole rappers".



Interview met de vrijheid



Maarten Coosemans.

Tijdens de repetities zagen wij de kans een kort gesprek te hebben met Maarten Coosemans, één van de hoofdrolspelers.

Hallo Maarten, welke rol vertolk je in dit verhaal?

Ik ben een van de reisgenoten: Vrijheid. Een jongen die in de mensenwereld leeft en stilaan genoeg krijgt van oorlog, ruzie en miserie... Ik krijg, van een mysterieus iemand, de opdracht om op weg en op zoek te gaan. Er moeten sleutels gezocht worden om de grote gouden poort te openen. Achter die poort ligt het antwoord op al mijn vragen.

Hoe hebben jullie die voorbereiding aangepakt?

Vanaf september zijn we de liedjes beginnen inoefenen. Die moesten gekend zijn tegen het begin van december. We kregen allemaal een cd mee naar huis om alles te leren. Het inoefenen van de liedjes ging vlotter dan ik dacht. Misschien helpen die vier jaar muziekschool me wel? Nadien zijn we met de teksten begonnen.

Vind je dat de repetities goed verlopen?

Zeker en vast. We zitten hier met een toffe groep 'acteurs' ('en ik ben de coolste,' roept Virginie van op de achtergrond). Iedereen, zowel de kinderen als de verantwoordelijken van de projectgroep, neemt het serieus op. Vandaag (zaterdag 16/01) zitten we een hele dag te oefenen en volgende zaterdag gaan we verder. Heel tof allemaal!

Nu ben je één van de hoofdrolspelers in dit verhaal. Herinner je jouw eerste schooloptreden nog?

Ja. Ik zat bij juf Ingrid in de klas. We stonden voor het echte optreden, na wekenlang oefen-

nen, op het podium. Die dag danste mijn hele klas, behalve ik. Ik bleef gedurende het hele lied stokstijf staan. Achteraf vertelde mijn oma me, dat ze zoiets nooit meer wou zien. Vanaf dan danste en sprong ik elk schoolfeest hevig mee!

Hopelijk trek je nu die lijn verder door. Wat betekent het voor jou om hieraan mee te werken?

Supertof! Eigenlijk is het altijd wel mijn stille droom geweest om acteur te worden. Acteur in een film, op theater... Zo'n musical vind ik anders ook wel leuk. Ik ben blij dat ik dit kan en mag doen.

Wat verwacht je van de optredens zelf?

Dat het niet in duigen valt, natuurlijk! Ik ben soms wel een zenuwachtig type, maar nu zal ik alles wel onder controle hebben. We hopen allemaal dat het goed verloopt zodat het een onvergetelijk totaalspektakel wordt voor iedereen. Eigenlijk ben ik er zeker van dat we het nooit zullen vergeten.

Bedankt, Maarten, en veel succes!



Leerkrachten zingen de pannen van het dak

Niet alleen de leerlingen worden geteisterd door de "7 sleutels" rage. Een musical is vooral zingen en daarom mogen de hemelse stemmen van onze meesters en juffrouwen niet ontbreken. We geven trouwens graag toe dat het gelegenheidskoortje de liedjes alle eer

aan doet. Meer en meer wordt duidelijk wat de projectgroep bedoelt met "totaalspektakel".

De 175^{ste} verjaardag van onze school groeit langzaam maar zeker naar een unieke apotheose.



Zangrepetitie met de leerkrachten.

Werkgroep Kleding

Opnieuw snit en naad op school

Sedert het begin van de maand november, dus ruim een maand voordat het officiële startschot van "De 7 Sleutels" werd gegeven, komen regelmatig een tiental enthousiaste en ijverige moeders en grootmoeders bijeen onder leiding van juf Liesbeth van klas 1D. De eerste bijeenkomsten bestonden vooral uit het brainstormen over hoe de diverse kostuums er uit zouden kunnen zien. Zeker geen eenvoudige



Een spektakel vraagt om mooie kostuums en daar zorgt de werkgroep kleding voor.

taak, gezien het grote aantal kostuums dat nodig is en gezien de uit te beelden taferelen uit vrijwel alle streken van de wereld komen. Schotten, Chinezen, Spanjaarden, Fransen, Afrikanen, Marokkanen, Hawaïanen en Oost-Europeanen en nog veel meer, moeten worden aangekleed, evenals een twintigtal kindsoldaten. Na een maand van intensief overleggen en zoeken naar mogelijkheden, konden de leden van de werkgroep halfverwege december aan de slag gaan.

Inmiddels zijn er al heel wat uurtjes doorgebracht achter de naaimachines en het resultaat mag er zijn! Een groot aantal prachtige kostuums is inmiddels al beschikbaar.

We zijn er echter nog niet en de komende acht weken tot aan de opvoering van "De 7 Sleutels" zijn er nog bergen werk te verzetten! Omdat gestreefd wordt de uitgaven zoveel mogelijk te beperken (ten slotte: hoe hoger de opbrengst van het toneelstuk, des te meer geld komt beschikbaar voor de financiering van een mobiele school), wordt er nog naarstig gezocht naar een drietal Chinese kimono's voor meisjes van het tweede leerjaar (\pm maat 122) en zeker twintig legerpakjes voor het vierde leerjaar (\pm maat 140). Wie in het bezit is van dergelijke kimono's of camouflagepakjes en bereid is deze uit te lenen ten behoeve van "De 7 Sleutels", kan deze liefst zo spoedig mogelijk en voorzien van een naamkaartje afgeven op school (ofwel bij juf Liesbeth van klas 1D ofwel op het secretariaat). Geschikte stoffen (met Chinees of camouflagemotief) die gebruikt mogen worden, zijn eveneens zeer gewenst..

Onze hoofdsponsors zijn:

